

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 10Cb/31/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5111238162
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr., PhD. Lenka Müllerová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2018:5111238162.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Lenkou Müllerovou, PhD., v právnej veci žalobcu: Lukášková a spol., s.r.o., so sídlom Závodská cesta 4, 010 01 Žilina, IČO: 36 714 861, právne zastúpený: Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s.r.o., so sídlom Miletičova 5B, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 36 731 544, proti žalovanému: MEDIPRAKTIK, s. r. o., so sídlom Vysokoškolákov 3702/31, 010 08 Žilina, IČO: 36 425 923, právne zastúpený: JUDr. Iveta Mikulová, advokát so sídlom M. R. Štefánika 5, 010 01 Žilina, o zaplatenie 3.545,43 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.795,02 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 51,50 eur od 24.11.2011 do zaplatenia, zo sumy 160,46 eur od 24.11.2011 do zaplatenia, zo sumy 132,42 eur od 24.11.2011 do zaplatenia, zo sumy 38,34 eur od 24.11.2011 do zaplatenia, zo sumy 78,09 eur od 24.11.2011 do zaplatenia, zo sumy 131,46 eur od 24.11.2011 do zaplatenia, zo sumy 63,76 eur od 24.11.2011 do zaplatenia, zo sumy 66,53 eur od 24.11.2011 do zaplatenia, zo sumy 136,30 eur od 16.5.2012 do zaplatenia, zo sumy 126,36 eur od 16.5.2012 do zaplatenia, zo sumy 51,50 eur od 16.5.2012 do zaplatenia, zo sumy 45,56 eur od 16.5.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 11,20 eur od 14.4.2012 do zaplatenia, zo sumy 26,68 eur od 09.12.2012 do zaplatenia, zo sumy 52,82 eur od 09.12.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 59,62 eur od 18.7.2013 do zaplatenia, zo sumy 69,08 eur od 14.8.2013 do zaplatenia, zo sumy 54,23 eur od 14.9.2013 do zaplatenia, zo sumy 54,23 eur od 09.12.2013 do zaplatenia, zo sumy 53,57 eur od 08.3.2014 do zaplatenia, zo sumy 50,27 eur od 08.3.2014 do zaplatenia, zo sumy 123,31 eur od 14.4.2014 do zaplatenia, zo sumy 49,61 eur od 14.4.2014 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 62,15 eur od 13.6.2014 do zaplatenia, zo sumy 52,91 eur od 21.8.2014 do zaplatenia, zo sumy 62,81 eur od 21.8.2014 do zaplatenia, zo sumy 53,57 eur od 21.8.2014 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 57,53 eur od 30.1.2015 do zaplatenia, zo sumy 61,16 eur od 30.1.2015 do zaplatenia, zo sumy 67,54 eur od 30.1.2015 do zaplatenia, zo sumy 52,25 eur od 30.1.2015 do zaplatenia, zo sumy 90,42 eur od 30.1.2015 do zaplatenia, zo sumy 76,34 eur od 1.3.2015 do zaplatenia, zo sumy 56,87 eur od 29.2.2016 do zaplatenia, zo sumy 73,04 eur od 29.2.2016 do zaplatenia, zo sumy 45,65 eur od 29.2.2016 do zaplatenia, zo sumy 99,- eur od 29.2.2016 do zaplatenia, zo sumy 74,36 eur od 29.2.2016 do zaplatenia, zo sumy 56,21 eur od 29.2.2016 do zaplatenia, zo sumy 66,33 eur od 29.2.2016 do zaplatenia a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky 1.000,- , všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca má voči žalovanému nárok náhradu trov konania v rozsahu 14,03%, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou Okresnému súdu Žilina dňa 24.11.2011 domáhal voči žalovanému uloženia povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 214,93 eur s 9% ročným úrokom z omeškania počítaným od 15.03.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania vychádzajúc zo svojho postavenia ako poskytovateľa zdravotnej starostlivosti, ktorý poskytuje všeobecnú ambulantnú starostlivosť v špecializovanom odbore Všeobecné lekárstvo v zmysle zákona č. 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkov a stavovských organizácií v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti“). Vo väzbe na ustanovenie § 79 ods. 1 písm. v) zákona o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti žalobca uviedol, že konkludentne uzatvoril so žalovaným ako prevádzkovateľom stanice lekárskej služby prvej pomoci zmluvu, ktorej predmetom je vykonávanie lekárskej služby prvej pomoci pre dospelých (ďalej len „LSPP“) v mene žalovaného v priestoroch, ktoré si žalovaný za týmto účelom prenajíma. Uviedol, že k uzatvoreniu písomnej zmluvy medzi stranami nedošlo z dôvodu, že žalobca neakceptoval žalovaným stanovenú odmenu v návrhu zmluvy. Žalobca následne zaslal žalovanému protinávrh podmienok odmeňovania za vykonanie LSPP, pričom žalovaný vzal návrh zmluvných podmienok na vedomie, avšak k uzatvoreniu písomnej zmluvy nedošlo. Zamestnanec žalobcu uskutočnil zdravotné výkony s celkovým bodovým ohodnotením vo výške 13 490 bodov, žalovaný nástup zamestnanca žalobcu do služby neodmietol ani žiadnym spôsobom nerozporoval a umožnil mu nerušene vykonávať LSPP. Takýmto svojím konaním podľa názoru žalobcu žalovaný akceptoval podmienky odmeňovania uvedené v návrhu zmluvy učinenom zo strany žalobcu, čím došlo ku konkludentnému uzatvoreniu zmluvy. Žalobca má za to, že na základe uzatvorenej zmluvy vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi konkludentne akceptovanú odmenu, ktorú žalobca vyúčtoval v žalobe označenou faktúrou ako 80% zo súčiny bodového ohodnotenia zdravotných výkonov uskutočnených zamestnancom žalobcu dňa 15.01.2011 a hodnoty bodu podľa § 3 ods. 1 písm. a) Nariadenia vlády SR č. 226/2005 Z. z. o výške úhrady za zdravotnú starostlivosť, ktorú uhrádza zdravotná poisťovňa poskytovateľovi lekárskej služby prvej pomoci. Vzhľadom na omeškanie žalovaného s úhradou peňažného záväzku a absenciu osobitnej dohody o výške úroku z omeškania žalobca si uplatnil popri dlžnej istine aj zákonný úrok z omeškania. Podanou žalobou žalobca pripojil do obsahu spisového materiálu fotokópie listinných dôkazov - faktúru č. 2011/017, opravný doklad k faktúre, sprievodný list k faktúram.

2. Žalovaný v rámci procesnej obrany proti žalobcom uplatnenému nároku uviedol, že za žalobcom uskutočnené zdravotné výkony bola žalobcovi zo strany žalovaného vyplácaná odmena podľa návrhu zmluvy o vykonávaní LSPP zo dňa 26.11.2010. Žalobca posielal žalovanému platby v roku 2011 späť ako nedôvodné. Žalovaný namietal spôsob určenia odmeny žalobcom, keď tento nevzal do úvahy všetky náklady súvisiace s prevádzkovaním stanice LSPP, ktoré musí žalovaný z platieb poisťovni uhrádzať. Žalovaný navrhol žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť.

3. Po tom ako súd pripustil zmenu žaloby, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 3.545,43 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 2.340,42 eur od 24.11.2011 do zaplatenia a zo sumy 1.205,01 eur od 16.05.2012 do zaplatenia titulom zmluvného plnenia, eventuálne titulom vydania bezdôvodného obohatenia, na základe skutočnosti, že žalobca ďalej poskytoval LSPP pravidelne počas celého roka 2011 a začiatkom roka 2012, za čo si mesačne účtoval odmenu samostatnými faktúrami v súlade s postupom uvedeným v žalobe, súd na základe vykonaného dokazovania rozsudkom č. k. 10Cb/31/2012-251 zo dňa 02.02.2016 žalobe čiastočne vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 13,93 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z tejto sumy od 24.11.2011 do zaplatenia a vo výške 8,75% ročne zo sumy 11,20 eur od 10.12.2012 do 15.04.2013. V ostatnej časti žalobcom uplatnený nárok zamietol.

4. Súd prvej inštancie posúdil nárok uplatnený žalobcom podľa ustanovení Obchodného zákonníka a ustanovení zákona č. 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zákona č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a zákona č. 577/2004 Z. z. o rozsahu zdravotnej starostlivosti s konštatovaním, že povinnosť vykonávať LSPP je ustanovená zákonom, pričom táto povinnosť vyplýva aj žalobcovi ako poskytovateľovi všeobecnej ambulantnej starostlivosti v odbore Všeobecné lekárstvo, ktorý vykonáva LSPP nesporne v zdravotníckom zariadení poskytovateľa zdravotnej starostlivosti oprávneného na základe vydaného povolenia, ktorým je žalovaný. S konštatovaním, že poskytovanie LSPP sa riadi rozpisom určeným príslušným samosprávnym krajom, ktorý je poskytovateľ zdravotnej starostlivosti povinný rešpektovať, je financovanie LSPP pre dospelých zabezpečované úhradou zdravotnej starostlivosti na základe poskytnutých zdravotných výkonov ohodnotených príslušným počtom bodov a z úhrady v minimálnej

výške stanovenej právnymi predpismi na jedného poistenca verejného zdravotného poistenia mesačne a poplatkom vyberaným od poistencov za služby súvisiace s poskytovaním LSPP. Súd konštatoval, že zákonodarcia ex lege kreoval záväzkovo-právny vzťah medzi poskytovateľom zdravotnej starostlivosti povinným vykonávať LSPP a prevádzkovateľom zabezpečujúcim chod ambulancie LSPP, čím prinútil dva samostatné subjekty v postavení podnikateľov vzájomne spolupracovať, avšak bez toho, aby súčasne upravil podstatné náležitosti tohto právneho vzťahu, medzi ktoré patria aj podmienky odmeňovania poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti. Súdu tak pripadla úloha vytvoriť všeobecne aplikovateľný vzorec pre spravodlivé rozdelenie finančných prostriedkov medzi subjekty podieľajúce sa na zabezpečovaní fungovania LSPP. Na základe oboznámenia sa s rozhodovacou činnosťou a to predovšetkým nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky (sp. zn. PL. ÚS 113/2011 zo dňa 28.11.2012), uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky (sp. zn. IV. ÚS 329/2012) a so zverejnenými rozhodnutiami všeobecných súdov a najmä s ohľadom na vykonaný prieskum systému odmeňovania v totožných druhoch záväzkových vzťahov, pri zachovaní obdobných materiálnych podmienok a v záujme zabezpečenia právnej istoty, ktorého základom je predvídateľnosť súdnych rozhodnutí za prípustnej analógie legis vo vzťahu k zmluve o dielo, prípadne k mandátnej zmluve, ktoré záväzkovo-právne vzťahy vzhľadom na charakter práv a povinností zmluvných strán majú najbližšie k obsahu právneho vzťahu vymedzeného stranami sporu, súd ustálil výšku primeranej odmeny za výkon LSPP ako obvyklej odplaty za výkon rovnakej činnosti v obdobných podmienkach šetrením podmienok odmeňovania LSPP s odmenou, ktorá by žalobcovi patrila v prípade, ak by LSPP poskytoval v porovnateľných regiónoch, t. j. v Trenčíne a Nitre, súd zistil, že odmeny podľa návrhu zmluvy o vykonávaní LSPP predloženej žalovaným zo dňa 26.11.2010 s odmenou, ktorá by žalobcovi patrila v prípade, ak by LSPP poskytoval v Trenčíne a Nitre, bola by vyššia, resp. porovnateľná s odmenou, ktorá by žalobcovi patrila v porovnateľných regiónoch. Okresný súd tak ako spravodlivú odmenu žalobcu určil výšku odmeny podľa návrhu zmluvy zo dňa 26.11.2010, t. j. spolu za rozhodné obdobie vymedzené žalobou od mesiaca január 2011 do mesiaca apríl 2012 spolu vo výške 1.097,16 eur. Zmluvu uzatvorenú medzi žalobcom a žalovaným neformálnym spôsobom súd vyhodnotil ako inominátnu zmluvu podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, predmetom ktorej bolo zabezpečenie výkonu LSPP v priestoroch ambulancie na ulici S. Z. XX S. Ž. Povinnosťou žalobcu bolo v súlade s rozpisom určeným samosprávnym krajom nastúpiť v určenom čase na výkon LSPP a tieto služby vykonať v ambulancii prevádzkovej žalovaným, pričom žalovaný bol povinný materiálne a administratívne prevádzku ambulancie zabezpečiť. Plnením týchto povinností zmluvné strany konkludentne prejavili vôľu vstúpiť do vzájomného záväzkovo-právneho vzťahu, pričom rozsah práv a povinností z takto uzatvorenej zmluvy nebol medzi stranami sporný, nakoľko podmienky výkonu LSPP sú upravené aj legislatívne, čím predmet zmluvných záväzkov bol dostatočne určený a teda zmluva vznikla. Medzi stranami nedošlo k dohode o výške odmeny žalobcu za výkon LSPP, pričom vzťah zmluvných strán bol nesporné vzťahom odplatným. S právnou argumentáciou žalobcu, ktorou viazal žalobca uplatnený nárok na eventuálny petit bezdôvodného obohatenia, sa konajúci súd nestotožnil vzhľadom na to, že v prejednávanej veci nedošlo k naplneniu ani jednej zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia podľa ustanovení Občianskeho zákonníka.

5. Preskúmaním výpisov z účtu žalovaného a saldokonta súd ustálil, že žalovaný zaplatil žalobcovi odmenu za výkon LSPP v celkovej výške 1.083,23 eur a to bezhotovostným spôsobom v prospech účtu žalobcu spravidla v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom žalobca vykonal LSPP, pričom nezistil zaplatenie len sumy 13,93 eur, predstavujúcej časť hotovostných platieb od pacientov počas LSPP dňa 09.06.2011, ktorá žalobcovi patrí, keďže za túto službu LSPP žalovaný zaplatil žalobcovi iba časť odmeny vo výške 26,- eur a to dňa 11.07.2011. Na základe vyhodnotenia jednotlivých platieb vykonaných žalovaným žalobcovi, ktoré podľa nesporného tvrdenia žalobca žalovanému vrátil, čo žalobca odôvodnil nemožnosťou ich identifikácie pre chýbajúci variabilný symbol, súd s konštatovaním, že medzi stranami sporu netrval iný záväzkový vzťah predpokladajúci opakujúce sa peňažné plnenie, čo strany sporu netvrdili a pri konštatovaní, že na strane žalobcu nemohli vzniknúť pochybnosti o účele prijatých platieb aj vzhľadom na spôsob identifikácie platby, keď táto obsahovala označenie roku a mesiaca, za ktorý žalovaný uhrádzal žalobcovi odmenu za výkon LSPP, súd konštatoval, že pripísaním týchto platieb na účet žalobcu záväzok žalovaného vo výške 1.093,23 eur zanikol splnením podľa § 324 ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s ustanovením § 339 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka. Sumu priebežne poukazovanú žalovaným na účet žalobcu súd vyhodnotil ako zodpovedajúcu výške odmeny patriacej žalobcovi ako spravodlivej odplaty za výkon LSPP titulom zmluvného plnenia sui generis. Zostatok záväzku vo výške 13,93 eur uložil súd žalovanému ako povinnosť zaplatiť žalobcovi titulom odmeny za výkon LSPP dňa 09.06.2011. Súd vychádzal z toho, že žalobca ako veriteľ podľa §

329 Obchodného zákonníka bol povinný prijať aj čiastočné plnenie, nakoľko to neodporovalo povahe záväzku ani jeho hospodárskemu účelu. Pokiaľ žalobca prijaté platby vrátil, nemal tento úkon vplyv na zánik záväzku žalovaného a takéto konanie žalobcu súd hodnotil na ľarchu žalobcu. K otázke splatnosti odmeny za výkon jednotlivých LSPP súd túto viazal na vystavené faktúry žalobcom, ktoré žalobca žalovanému priebežne doručoval, a ktoré predstavujú v rovine práva výzvu na zaplatenie, ktorou žalobca prejavil vôľu prijať od žalovaného účtované plnenie najneskôr v deň ich splatnosti.

6. Na základe podaného odvolania žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým žalovaný namietol neúplné zistenie skutkového stavu nevykonaním navrhnutých dôkazov a nesprávne právne posúdenie veci, Krajský súd v Žiline ako odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu dospel ohľadom právneho vzťahu medzi stranami sporu k obdobnému záveru ako súd prvej inštancie, a síce že medzi stranami sporu sa jedná o osobitný právny vzťah sui generis. Medzi sporovými stranami nedošlo k uzatvoreniu zmluvy, ktorá by upravovala ich vzťahy pri poskytovaní LSPP žalobcom v priestoroch ambulancie žalovaného ani na základe návrhu žalovaného, ktorý žalobca neakceptoval a rovnako zo stavu dokazovania odvolací súd dospel k záveru, že nebola preukázaná akceptácia protinávru žalobcu žalovaným. Keďže obidvom stranám zmluvného vzťahu bol známy rozsah ich práv a povinností, ktoré strany počas existencie tohto vzťahu aj vzájomne plnili, odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie konštatoval vznik nepomenovanej zmluvy podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka ako odplatnej zmluvy a to napriek tomu, že k dohode o výške odplaty - odmeny za poskytovanú LSPP medzi stranami zmluvy nedošlo. Odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie postupoval vecne správne pokiaľ aj s odkazom na rozhodnutia Ústavného súdu určil odmenu prislúchajúcu žalobcovi odkazom na odmenu uvedenú v návrhu Zmluvy o vykonaní lekárskej služby prvej pomoci zo dňa 26.11.2010 a konštatoval jej porovnateľnosť s odmenou, ktorá by žalobcovi prináležala v prípade prevádzkovania ambulancie LSPP v iných porovnateľných spádových oblastiach. Odvolací súd konštatoval správny záver súdu prvej inštancie k výške odmeny podľa návrhu zmluvy za rozhodné obdobie v celkovej sume 1.097,16 eur. Pokiaľ však ide o konštatovaný zánik pohľadávky žalobcu jej zaplatením žalovaným, odvolací Krajský súd v Žiline dospel k inému právnomu záveru ako súd prvej inštancie. V uznesení č. k. 13Cob/87/2016, ktorým odvolací súd rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 10Cb 31/2012-251 zo dňa 02.02.2016 v časti napadnutého výroku o zamietnutí žalobného návrhu zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, konštatoval, že za situácie, kedy medzi stranami sporu bolo nepochybné, že vzťah, ktorý medzi nimi vznikol je vzťahom odplatným, avšak výška odplaty v podobe odmeny za vykonávanú činnosť LSPP, ktorú mal žalovaný zaplatiť žalobcovi, bola medzi nimi sporná, nie je možné dospieť k záveru, že plnenia, ktoré žalovaný vyplácal na účet žalobcu, boli čiastočnými plneniami záväzku, ktorého výška bola ustálená až rozhodnutím súdu. Odvolací súd svoje stanovisko oprel o zistenie odlišného označovania platieb vykonávaných zo strany žalovaného variabilným symbolom, ktorý bol odlišný od čísla faktúr vystatovaných žalobcom a to v situácii, kedy žalobca voči žalovanému vystavenými faktúrami uplatnil ďaleko vyšší nárok na zaplatenie odmeny za vykonávanú činnosť LSPP ako bola odmena, ktorú by bol žalovaný ochotný zaplatiť, z čoho odvolací súd dovodil záver, že nie je možné zodpovedať otázku, aký záväzok mal byť poskytnutý plnením žalovaného označeným variabilným symbolom, ktorý žalovaný jednostranne určil podľa kalendárneho mesiaca a roku poskytovanej činnosti. Vo všeobecnosti odvolací súd konštatoval, že splnenie záväzku je jednostranným právnym úkonom dlžníka a v prípade, ak sa zo strany dlžníka má jednať o čiastočné plnenie záväzku, musí dlžník takéto plnenie zodpovedajúce len časti jeho záväzku voči veriteľovi poskytnúť vedome. V prejednávanej veci však žalovaný ako dlžník platby vyplácané žalobcovi na jeho účet nepovažoval za čiastočné plnenie svojho záväzku voči žalobcovi, ale každú takúto platbu považoval za úplné plnenie svojho záväzku za daný kalendárny mesiac vykonávania činnosti LSPP. Za situácie, kedy výška záväzku žalovaného voči žalobcovi za poskytovanú činnosť LSPP bola sporná, podľa názoru krajského súdu vykonané platby žalovaného nie je možné považovať za čiastočné plnenie tohto medzi stranami sporu sporného záväzku. Na základe uvedeného Krajský súd v Žiline dospel k záveru, že vykonanými úhradami zo strany žalovaného v prospech účtu žalobcu nedošlo k čiastočnému plneniu záväzku, ktorý mal žalovaný voči žalobcovi v súvislosti s úhradou odmeny za činnosť LSPP, a preto žalobca nebol povinný uvedené platby, ktorých identifikácia nezodpovedala fakturácii žalobcu, a ktorých výška zároveň nezodpovedala výške nároku plateného žalobcom voči žalovanému prijať a bolo dôvodné z jeho strany tieto platby žalovanému vrátiť. Týmito platbami záväzok žalovaného, ktorý je predmetom sporu, nezanikol a vrátením týchto platieb žalobcom späť na účet žalovaného nedošlo medzi stranami sporu ku vzniku iného záväzkovo-právneho vzťahu ako bolo konštatované súdom prvej inštancie. V situácii, že krajský súd sa nestotožnil s právnym posúdením veci okresným súdom a s jeho záverom, že pripísaním platieb vo výške 1.083,23 eur vykonaných žalovaným na účet žalobcu došlo k splneniu

záväzku žalovaného v tejto výške, z ktorého dôvodu súd prvej inštancie uplatnený nárok žalobcu v zostávajúcej časti zamietol, odvolací súd pristúpil k zrušeniu rozsudku okresného súdu a k vráteniu veci okresnému súdu na nové rozhodnutie. S ohľadom na vyslovený záver krajského súdu, v zmysle ktorého vrátením platieb žalobcom žalovanému medzi sporovými stranami nedošlo k vzniku nového záväzkovo-právneho vzťahu, odvolací súd uložil súdu prvej inštancie opätovne sa zaoberať uplatneným nárokom žalobcu s prihliadnutím na právne záväzný názor odvolacieho súdu vo vzťahu k platbám vykonaným žalovaným v prospech účtu žalobcu vo výške 1.083,23 eur a pokiaľ v rámci nového konania nedôjde ku kvalitatívne odlišnej zásadnej zmene skutkového a právneho stavu veci, uložil okresnému súdu vychádzať zo záverov krajského súdu.

7. Vychádzajúc z viazanosti právnym názorom odvolacieho súdu v zmysle ustanovenia § 391 ods. 2 CSP súd doplnil dokazovanie prednesmi právnych zástupcov procesných strán a listinnými dôkazmi predloženými žalobcom v súvislosti s navrhovanou zmenou a čiastočným späťvzatím žaloby, výkazom služieb lekárov LSPP a čestnými prehláseniami lekárov vykonávajúcich služby LSPP zo dňa 24.01.2018.

8. Predmetom konania žalobou podanou na Okresnom súde Žilina dňa 24.11.2011 žalobca učinil pohľadávku vo výške 214,93 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 15.03.2011 do zaplatenia, pričom v priebehu konania tento žalobný návrh žalobca rozšíril o uplatnený nárok v sume 3.545,43 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 2.340,42 eur od 24.11.2011 do zaplatenia a zo sumy 1.205,01 eur od 16.05.2012 do zaplatenia titulom odmeny za poskytovanie zdravotnej starostlivosti LSPP žalobcom za mesiace január 2011 až apríl 2012. Na pojednávaní konanom dňa 02.06.2017 žalobca po rozhodnutí súdu prvej inštancie a po rozhodnutí odvolacieho súdu navrhol zmenu žaloby a učinil čiastočné späťvzatie žaloby, keď navrhol späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 2.358,54 eur, z ktorej zostávajúca pôvodne uplatnená pohľadávka predstavuje sumu 1.186,89 eur, ktorú na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 10Cb 31/2012-251 zo dňa 02.02.2016 znížil žalobca o sumu 13,93 eur. Žalobcom uplatňovaná pohľadávka po dispozitívnom úkone - čiastočnom späťvzati žalobcu a pri zohľadnení právoplatnej časti rozsudku predstavuje sumu istiny vo výške 1.172,96 eur (uplatnená suma 3.545,43 eur po odpočítaní predmetu späťvzatia žaloby v časti 2.358,54 eur, pri zohľadnení sumy 13,93 eur, o ktorej súd rozhodol právoplatným rozhodnutím súdu prvej inštancie vo veci 10Cb 31/2012-251 zo dňa 02.02.2016). Žalobca návrhom súčasne učinil zmenu žaloby rozšírením uplatneného nároku o sumu 1.622,06 eur s úrokom z omeškania špecifikovaným v návrhu a paušálnou náhradou nákladov vo výške 1.000,- eur ako nárok, ktorý žalobcovi mal vzniknúť za obdobie od 01.06.2013 do 29.08.2015.

9. Na preukázanie nároku uplatneného zmenou žaloby žalobca predložil do obsahu spisového materiálu jednotlivé faktúry špecifikované číslom, dátumom vystavenia a dátumom splatnosti, prehľadom neuhradených súm za jednotlivé mesiace rokov 2011 - 2015 a s poukazom na závery odvolacieho Krajského súdu v Žiline v prejednávanej veci vo vzťahu k ustálenej otázke výšky primeranej odmeny žalobcu za poskytované plnenie, žalobca okrem čiastočného späťvzatia žaloby a rozšírenia nároku za ďalšie časové obdobie zároveň upravil sadzbu úrokov z omeškania a začiatok doby omeškania sumy vyúčtovanej faktúrou č. 2012/009, č. 2012/072 a č. 2012/073. Procesnému návrhu - čiastočnému späťvzatiu žaloby a navrhovanej zmene žaloby Okresný súd Žilina vyhovel uznesením č. k. 10Cb/31/2012-384 zo dňa 05.10.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18.10.2017.

10. Po zmene žaloby pripustenej uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 22.07.2014 v spojení s opravným uznesením zo dňa 18.08.2015 predstavuje nárok žalobcu z titulu istiny pohľadávku vo výške 2.795,02 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 51,50 eur od 24.11.2011 do zaplatenia, zo sumy 160,46 eur od 24.11.2011 do zaplatenia, zo sumy 132,42 eur od 24.11.2011 do zaplatenia, zo sumy 38,34 eur od 24.11.2011 do zaplatenia, zo sumy 78,09 eur od 24.11.2011 do zaplatenia, zo sumy 131,46 eur od 24.11.2011 do zaplatenia, zo sumy 63,76 eur od 24.11.2011 do zaplatenia, zo sumy 66,53 eur od 24.11.2011 do zaplatenia, zo sumy 136,30 eur od 16.5.2012 do zaplatenia, zo sumy 126,36 eur od 16.5.2012 do zaplatenia, zo sumy 51,50 eur od 16.5.2012 do zaplatenia, zo sumy 45,56 eur od 16.5.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 11,20 eur od 14.4.2012 do zaplatenia, zo sumy 26,68 eur od 09.12.2012 do zaplatenia, zo sumy 52,82 eur od 09.12.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 59,62 eur od 18.7.2013 do zaplatenia, zo sumy 69,08 eur od 14.8.2013 do zaplatenia, zo sumy 54,23 eur od 14.9.2013 do zaplatenia, zo sumy 54,23 eur od 09.12.2013 do zaplatenia, zo sumy 53,57 eur od 08.3.2014 do zaplatenia, zo sumy 50,27 eur od 08.3.2014 do zaplatenia, zo sumy 123,31 eur od

14.4.2014 do zaplataenia, zo sumy 49,61 eur od 14.4.2014 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 62,15 eur od 13.6.2014 do zaplataenia, zo sumy 52,91 eur od 21.8.2014 do zaplataenia, zo sumy 62,81 eur od 21.8.2014 do zaplataenia, zo sumy 53,57 eur od 21.8.2014 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 57,53 eur od 30.1.2015 do zaplataenia, zo sumy 61,16 eur od 30.1.2015 do zaplataenia, zo sumy 67,54 eur od 30.1.2015 do zaplataenia, zo sumy 52,25 eur od 30.1.2015 do zaplataenia, zo sumy 90,42 eur od 30.1.2015 do zaplataenia, zo sumy 76,34 eur od 1.3.2015 do zaplataenia, zo sumy 56,87 eur od 29.2.2016 do zaplataenia, zo sumy 73,04 eur od 29.2.2016 do zaplataenia, zo sumy 45,65 eur od 29.2.2016 do zaplataenia, zo sumy 99,- eur od 29.2.2016 do zaplataenia, zo sumy 74,36 eur od 29.2.2016 do zaplataenia, zo sumy 56,21 eur od 29.2.2016 do zaplataenia, zo sumy 66,33 eur od 29.2.2016 do zaplataenia a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 1.000,- eur.

11. S prihliadnutím na postavenie subjektov záväzkovo-právneho vzťahu a predmet ich záväzkov súd posúdil právny vzťah procesných strán ako obchodnoprávny, na ktorý súd aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia:

12. Podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka č. 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Obchodný zákonník), táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 4 písm. a) zákona o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, poskytovateľ je fyzická osoba - podnikateľ alebo právnická osoba, ktorá poskytuje zdravotnú starostlivosť na základe 1.povolenia (§ 11) alebo povolenia na zaobchádzanie s liekmi a so zdravotníckymi pomôckami podľa osobitného predpisu, 2. živnostenského oprávnenia podľa osobitného predpisu.

14. Podľa § 5 ods. 1 zákona o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, verejná minimálna sieť poskytovateľov (ďalej len „minimálna sieť“) je usporiadanie najmenšieho možného počtu verejne dostupných poskytovateľov na území Slovenskej republiky alebo na území príslušného samosprávneho kraja alebo na území príslušného okresu (ďalej len „príslušné územie“) v takom počte a zložení, aby sa zabezpečila efektívne dostupná, plynulá, sústavná a odborná zdravotná starostlivosť s prihliadnutím na

- a) počet obyvateľov príslušného územia vrátane možnej odchýlky vo vzťahu ku geografickým a demografickým podmienkam príslušného územia,
- b) chorobnosť a úmrtnosť obyvateľov príslušného územia,
- c) migráciu cudzincov a osôb bez štátnej príslušnosti na príslušnom území,
- d) bezpečnosť štátu.

15. Podľa § 79 ods. 1 písm. v) zákona o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, poskytovateľ, ktorý je držiteľom povolenia alebo držiteľom licencie na výkon samostatnej zdravotníckej praxe, je povinný, ak v odseku 3 nie je ustanovené inak, vykonávať lekársku službu prvej pomoci podľa rozpisu určeného samosprávnym krajom, ak ide o poskytovateľa, ktorý poskytuje všeobecnú ambulantnú starostlivosť v špecializačnom odbore všeobecné lekárstvo alebo v špecializačnom odbore pediatria a poskytovateľa, ktorý poskytuje špecializovanú zubno-lekársku ambulantnú starostlivosť.

16. Podľa § 82 ods. 1 písm. b) zákona o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, orgán príslušný na vydanie povolenia (§ 11) uloží držiteľovi povolenia vydaného podľa tohto zákona pokutu za porušenie niektorej z povinností ustanovených v § 79 ods. 1 písm. i), j), o), q), r), v), y), zb), zl) až zp) a zs), ods. 2 písm. a) až c), ods. 4 písm. a) a b), v § 79a ods. 1 písm. c) a § 79b až do 3 319 eur.

17. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon o zdravotnej starostlivosti"), zdravotný výkon je ucelená činnosť zdravotníckeho pracovníka, ktorá predstavuje základnú jednotku poskytovania zdravotnej starostlivosti.

18. Podľa § 2 ods. 20 zákona o zdravotnej starostlivosti, lekárska služba prvej pomoci je zdravotná starostlivosť, ktorou sa zabezpečuje nepretržitá dostupnosť všeobecnej ambulantnej starostlivosti pre dospelých, všeobecnej ambulantnej starostlivosti pre deti a dorast a špecializovanej zubno-lekárskej ambulantnej starostlivosti.

19. Podľa § 4 ods. 1 zákona o zdravotnej starostlivosti, zdravotnú starostlivosť a služby súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti poskytuje poskytovateľ a zdravotnícki pracovníci za podmienok ustanovených osobitným predpisom. Poskytovanie zdravotnej starostlivosti v zdravotníckom zariadení ambulantnej zdravotnej starostlivosti a v zdravotníckom zariadení ústavnej zdravotnej starostlivosti je služba vo všeobecnom hospodárskom záujme.

20. Podľa § 7 ods. 3 zákona o zdravotnej starostlivosti, v rámci všeobecnej ambulantnej starostlivosti a v rámci špecializovanej zubno-lekárskej ambulantnej starostlivosti sa poskytuje lekárska služba prvej pomoci najmenej v rozsahu verejnej minimálnej siete poskytovateľov.

21. Podľa § 7 ods. 6 zákona o zdravotnej starostlivosti, lekársku službu prvej pomoci vykonávajú poskytovatelia poskytujúci všeobecnú ambulantnú starostlivosť a špecializovanú zubno-lekársku ambulantnú starostlivosť v zdravotníckom zariadení poskytovateľa, ktorý je oprávnený na základe vydaného povolenia prevádzkovať ambulanciu lekárskej služby prvej pomoci; lekárska služba prvej pomoci všeobecnej ambulantnej starostlivosti sa vykonáva aj formou návštevnej služby v domácom prostredí alebo v inom prirodzenom prostredí osoby, ktorej sa ambulantná starostlivosť poskytuje. Lekársku službu prvej pomoci pre dospelých môže vykonávať aj lekár s odbornou spôsobilosťou na výkon špecializovaných pracovných činností v odbore vnútorné lekárstvo, lekársku službu prvej pomoci pre deti a dorast môže vykonávať aj lekár s odbornou spôsobilosťou na výkon špecializovaných pracovných činností v odbore pediatria. Lekárska služba prvej pomoci sa vykonáva podľa rozpisu určeného samosprávnym krajom zverejneným na jeho webovom sídle, ktorý obsahuje miesto výkonu lekárskej služby prvej pomoci, čas vykonávania lekárskej služby prvej pomoci a zoznam poskytovateľov zdravotnej starostlivosti s uvedením dátumov vykonávania lekárskej služby prvej pomoci v období, na ktorý sa tento rozpis vyhotovuje. Rozpis vykonávania lekárskej služby prvej pomoci sa považuje za doručený poskytovateľom zdravotnej starostlivosti povinným vykonávať lekársku službu prvej pomoci desiatym dňom od jeho zverejnenia na webovom sídle samosprávneho kraja.

22. Podľa § 46 ods. 1 písm. n) zákona o zdravotnej starostlivosti, štátnu správu na úseku zdravotníctva v samosprávnom kraji ako prenesený výkon štátnej správy vykonáva samosprávny kraj, ktorý zverejňuje na svojom webovom sídle rozpis vykonávania lekárskej služby prvej pomoci najneskôr 15 dní pred začiatkom obdobia, na ktoré sa rozpis vyhotovuje.

23. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia č. 226/2005 Z.z., výška úhrady za zdravotnú starostlivosť, ktorú uhrádza zdravotná poisťovňa poskytovateľovi lekárskej služby prvej pomoci, sa určuje podľa zdravotných výkonov poskytovaných v rámci všeobecnej ambulantnej zdravotnej starostlivosti a v rámci špecializovanej zubno-lekárskej ambulantnej zdravotnej starostlivosti podľa Katalógu zdravotných výkonov.

24. Podľa § 1 ods. 3 písm. a) nariadenia č. 226/2005 Z.z., výška úhrady za jeden bod zdravotného výkonu sa ustanovuje takto: minimálna výška úhrady za jeden bod zdravotného výkonu poskytovaného v rámci všeobecnej ambulantnej zdravotnej starostlivosti je 0,019916 eura.

25. Podľa § 1 ods. 4 písm. a) nariadenia č. 226/2005 Z.z., k výške úhrady podľa odsekov 2 a 3 sa pripočítava pre ambulanciu lekárskej služby prvej pomoci pre dospelých minimálna výška úhrady 0,039434 eura na jedného poistenca verejného zdravotného poistenia mesačne.

26. Podľa § 38a ods. 2 písm. b) zákona č. 577/2004 Z.z. o rozsahu zdravotnej starostlivosti uhrádzanej na základe verejného zdravotného poistenia a o úhradách za služby súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti v znení neskorších predpisov, výška úhrady poistenca za spracúvanie údajov zistených pri poskytovaní ambulantnej starostlivosti v rámci lekárskej služby prvej pomoci a ústavnej pohotovostnej služby pri každej návšteve je najviac 1,7 % zo sumy životného minima.

27. Podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

28. Podľa § 324 ods. 1 Obchodného zákonníka, záväzok zanikne, ak sa veriteľovi splní včas a riadne.

29. Podľa § 329 Obchodného zákonníka, veriteľ je povinný prijať aj čiastočné plnenie záväzku, pokiaľ čiastočné plnenie neodporuje povahe záväzku alebo hospodárskemu účelu sledovanému veriteľom pri uzavretí zmluvy, ak tento účel je v zmluve vyjadrený alebo v čase uzavretia zmluvy dlžníkovi známy.

30. Podľa § 339 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, peňažný záväzok možno tiež platiť v banke veriteľa v prospech jeho účtu, ak to nie je v rozpore s platobnými podmienkami dojednanými medzi stranami. Peňažný záväzok platený prostredníctvom banky alebo prostredníctvom poštového podniku je splnený pripísaním sumy peňažného záväzku na účet veriteľa v jeho banke alebo vyplatením sumy peňažného záväzku veriteľovi v hotovosti, ak osobitný zákon neustanovuje inak alebo ak sa veriteľ a dlžník nedohodnú inak.

31. Podľa § 340 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný záväzok splniť v čase určenom v zmluve.

Ak čas plnenia nie je v zmluve určený, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie záväzku ihneď po uzavretí zmluvy a dlžník je povinný záväzok splniť bez zbytočného odkladu po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal.

32. Podľa § 365 ods. 1, 4 Obchodného zákonníka, dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

33. Podľa § 546 ods. 1 Obchodného zákonníka, objednávateľ je povinný zhotoviteľovi zaplatiť cenu dohodnutú v zmluve alebo určenú spôsobom určeným v zmluve. Ak nie je cena takto dohodnutá alebo určiteľná a zmluva je napriek tomu platná (§ 536 ods. 3), je objednávateľ povinný zaplatiť cenu, ktorá sa obvykle platí za porovnateľné dielo v čase uzavretia zmluvy za obdobných obchodných podmienok.

34. Podľa § 571 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak výška odplaty nie je určená v zmluve, je mandant povinný zaplatiť mandatárovi odplatu, ktorá je obvyklá v čase uzavretia zmluvy za činnosť obdobnú činnosti, ktorú mandatár uskutočnil pri zariadení záležitosti.

35. Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Občiansky zákonník), prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

36. Podľa § 44 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh.

37. Podľa § 491 ods. 2 Občianskeho zákonníka, na záväzky vznikajúce zo zmlúv v zákone neupravených treba použiť ustanovenia zákona, ktoré upravujú záväzky im najbližšie, pokiaľ samotná zmluva neurčuje inak.

38. Podľa § 568 Občianskeho zákonníka, ak dlžník nemôže splniť svoj záväzok veriteľovi, pretože veriteľ je neprítomný alebo je v omeškaní alebo ak dlžník má odôvodnené pochybnosti, kto je veriteľom, alebo veriteľa nepozná, nastávajú účinky splnenia záväzku, ak jeho predmet dlžník uloží do úradnej úschovy. Vynaložené potrebné náklady s tým spojené znáša veriteľ.

39. Podľa § 370 Obchodného zákonníka, veriteľ je v omeškaní, ak v rozpore so svojimi povinnosťami vyplývajúcimi zo záväzkového vzťahu neprevezme riadne ponúknuté plnenie alebo neposkytne spolupôsobenie potrebné na to, aby dlžník mohol splniť svoj záväzok.

40. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, platného v čase vzniku omeškania odporcu s úhradou dlhu, t.j. v znení platnom a účinnom do 31.1.2013 pri použití ust. § 768k ods. 2 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej

zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

41. Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Občiansky zákonník), ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

42. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

43. Podľa § 369 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka (v znení platnom a účinnom od 01.02.2013) , ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatennej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

44. Podľa § 1 nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, sadzba úrokov z omeškania sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku zvýšenej o deväť percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania platí počas celej doby omeškania s plnením peňažného záväzku.

45. Podľa § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka, omeškaním dlžníka vzniká veriteľovi okrem nárokov podľa § 369, 369a a 369b aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to bez potreby osobitného upozornenia. Výšku paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

46. Podľa § 2 nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, výška paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 369c ods. 1 zákona je 40 eur jednorazovo bez ohľadu na dĺžku omeškania.

47. Vo väzbe na dôvody uvedené v rozhodnutí Okresného súdu Žilina č. k. 10Cb 31/2012-251 zo dňa 02.02.2016 a rozhodnutie odvolacieho súdu Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob 87/2016 zo dňa 27.09.2016 súd konštatuje, že medzi stranami sporu vznikol osobitný právny vzťah sui generis, keďže vzhľadom na citovanú právnu úpravu bol obidvom stranám zmluvného vzťahu známy rozsah ich práv a povinností, ktoré strany sporu počas existencie ich vzájomného vzťahu plnili, čím došlo k vzniku nepomenovanej zmluvy podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka ako odplatnej zmluvy bez toho, že by strany dojednali výšku odmeny za poskytovanú LSPP pri zohľadnení príjmov a nákladov žalovaného spojených s prevádzkou ambulancie LSPP. Vzhľadom na neexistenciu právnej normy, ktorá by upravovala výšku odmeny za poskytovanie služby LSPP medzi žalobcom a žalovaným a vo väzbe na už citovanú judikatúru Ústavného súdu SR súd prvej inštancie určil odmenu prislúchajúcu žalobcovi s odkazom na odmenu uvedenú v návrhu zmluvy o vykonávaní LSPP predloženej žalovaným zo dňa 26.11.2010 pri súčasnom konštatovaní jej porovnateľnosti s odmenou, ktorá by žalobcovi prináležala v prípade prevádzkovania ambulancie LSPP v iných porovnateľných spádových oblastiach. V zhode so súdom prvej inštancie Krajský súd v Žiline ako odvolací vyhodnotil za spravodlivú odmenu žalobcu za výkon LSPP odmenu určenú v návrhu zmluvy žalovaným zo dňa 26.11.2010.

48. V súvislosti s rozšírením žalobného návrhu žalobcom za obdobie vykonávania služby LSPP v čase od 01.06.2013 do 29.08.2015 výška žalobcom uplatneného nároku z titulu odmeny za výkon LSPP nebola medzi stranami sporná. Výška tohto nároku uplatneného zmenou žaloby bola žalobcom preukázaná predloženými faktúrami a nesporným tvrdením žalobcu. Základnou spornou skutočnosťou medzi stranami sporu bola otázka trvania pohľadávky žalobcu a vo väzbe na jej hodnotenie otázka vzniku omeškania žalovaného s úhradou peňažného dlhu. Vychádzajúc z právne záväzného názoru odvolacieho súdu vyjadreného v zrušujúcom uznesení Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.09.2016 súd

prvej inštancie posudzoval, či tvrdeniami uvádzanými žalovaným v konaní a predloženými dôkazmi dochádza k zásadnej zmene skutkového a právneho stavu veci, ktorá by umožňovala súdu prvej inštancie odchýliť sa od právne záväzného názoru odvolacieho súdu.

49. Žalovaný svoju procesnú obranu založil na tvrdení, že pohľadávku, ktorej zaplata sa žalobca domáha v sume istiny 2.795,02 eur s príslušenstvom, žalovaný považuje za splnenú. Žalovaný výpismi z účtu a prehľadom výkonu služby LSPP lekárov preukazoval skutočnosť, že odmenu, ktorú žalovaný vyhodnotil ako primeranú a spravodlivú za službu vykonávanú v jednotlivých mesiacoch, žalovaný uhradil žalobcovi spravidla začiatkom mesiaca nasledujúceho po mesiaci vykonávania služby žalobcom, pričom bezprostredne po vykonaní platby žalovaným žalobca platbu žalovanému pod tým istým symbolom, ako použila žalovaná strana, žalovanému vrátil. Žalovaný uviedol, že evidencia služieb, ktoré vykonávali lekári LSPP, sa viedla v denných výkazoch, v ktorých slúžiaci lekár zapísal svoje meno, odpracované hodiny s uvedením hodín, za ktoré patrí lekárovi nočný príplatok s podpisom službu konajúceho lekára. Na základe takýchto výkazov žalovaný následne v ďalšom mesiaci po skončení príslušného mesiaca vykonával žalobcovi spravidla do 10 až 14 dní nasledujúceho mesiaca platby odmeny a to nielen za hodiny odpracované ale aj za priame platby od pacientov. Na účet žalobcu boli tieto platby poukazované bez toho, že by ktorýkoľvek z lekárov vykonávajúcich službu LSPP vystavoval žalovanému faktúry. Skutočnosť, že žiaden z lekárov nevystavoval žalovanému faktúry žalovaný preukázal čestnými vyhláseniami lekárov zo dňa 24.01.2018, ktoré sú obsahom spisového materiálu. Uvedená skutočnosť nebola medzi stranami sporná. Žalovaný zotrváva na tvrdení, že poukázanými platbami žalobcovi zanikol záväzok žalovaného splnením a teda ani nárok uplatnený žalobcom z titulu úrokov z omeškania nie je dôvodný. Žalovaný plnil svoj záväzok voči žalobcovi skôr, ako boli žalovanému doručené faktúry žalobcu. Žalovaný má za to, že dlžník nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť v dôsledku omeškania veriteľa, poukazujúc na obsah zákonného ustanovenia § 365 ods. 4 a § 370 Obchodného zákonníka. V čase poukázania platieb žalovaným žalovaný nepoznal identifikačné údaje faktúr žalobcu, keďže platby predchádzali momentu vystavenia týchto faktúr. Žalovaný uviedol, že keďže všetky platby za rok 2011 žalobca žalovanému vrátil, žalovaný učinil pokus o úhradu záväzku na konci roku 2011, ale opätovne skôr ako bola žalovanému doručená prvá faktúra zo strany žalobcu, kedy všetky platby za rok 2011 žalovaný zaplatil spolu v sume 869,- eur avšak aj v tomto prípade zo strany žalobcu bola uhradená suma žalovanému žalobcom vrátená. Žalovaný sa preto dovoľával aplikácie ustanovenia § 265 Obchodného zákonníka, keď správanie žalobcu označil za neakceptovateľné.

50. Žalobca systém úhrad vykonaných žalovaným a ich vrátenie zo strany žalobcu nečinil sporným. Rozdielne od žalovaného má však žalobca za to, že procesná obrana žalovaného nemá vplyv na dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku. V súvislosti s predloženými čestnými vyhláseniami jednotlivých lekárov ako fyzických osôb, žalobca uviedol, že žalobca vystupuje ako obchodná spoločnosť s ručením obmedzeným, z čoho vyplynula žalobcovi povinnosť dodržiavať právne predpisy upravujúce účtovníctvo a daňové povinnosti subjektov, teda povinnosť vystavovať faktúry podľa týchto právnych predpisov. Žalobca namietol, že lekári, ktorí v písomných vyhláseniach potvrdili skutočnosť, že k vykonávaným úhradám za poskytovanú službu LSPP dochádzalo bez toho, že by poskytovatelia tejto služby vystavovali žalovanému faktúry, mali na rozdiel od žalobcu postavenie fyzických osôb s dopadom na spôsob vedenia účtovníctva. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že z tvrdení a dôkazov predložených žalovaným nevyplýva pozícia lekárov porovnateľná s postavením žalobcu a teda skutočnosť, či medzi jednotlivými lekármi a žalovaným došlo k uzavretiu zmluvy a s akým obsahom, a preto v pomeroch prejednávanej veci je spôsob evidencie pohľadávok a ich uplatňovanie jednotlivými lekármi irelevantný.

51. Vo všeobecnosti súd konštatuje, že dlžník v zmysle ustanovenia § 340 ods. 1 Obchodného zákonníka je povinný svoj záväzok splniť v čase určenom v zmluve. Čas, v ktorom je dlžník povinný splniť svoj záväzok, je označovaný ako čas splatnosti záväzku, ktorý je významný z hľadiska určenia momentu zániku záväzku, prípadne vzniku omeškania dlžníka s plnením. Čas plnenia preto je spravidla určený v zmluve. Pokiaľ však zo zmluvy čas plnenia nevyplýva, platí ustanovenie § 340 ods. 2 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého je veriteľ oprávnený požadovať plnenie záväzku ihneď po uzavretí zmluvy a dlžník je povinný záväzok splniť bez zbytočného odkladu po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal. Z uvedeného vyplýva, že výzva veriteľa na plnenie je nevyhnutnou podmienkou splatnosti záväzku, inak splatnosť nenastane. Zákonná úprava pritom neupravuje formálne ani obsahové náležitosti výzvy na plnenie, avšak platí, že výzva na plnenie musí byť určitá čo do predmetu záväzku a teda musí byť zrejme, aké plnenie veriteľ od dlžníka požaduje.

52. Z listinných dôkazov predložených žalobcom do konania (faktúry) vyplýva, že odmenu za poskytnuté zdravotné služby v rámci LSPP za vymedzené časové obdobie žalobca vyúčtoval žalovanému daňovými dokladmi - faktúrami, ktoré obsahujú okrem označenia subjektov záväzkovo-právneho vzťahu označenie účtu žalobcu, platobné podmienky s vymedzením dátumu splatnosti a v rámci predmetu fakturácie špecifikáciu služby, ktorej zaplata sa žalobca vystavenou faktúrou domáha. V rovine práva súd žalobcom vystavené faktúry vyhodnotil ako výzvu na plnenie, nakoľko z obsahu týchto účtovných dokladov je zrejmé, v akej výške a aké plnenie žalobca od žalovaného požaduje. V takom prípade žalovanému ako dlžníkovi vznikla povinnosť splniť svoj záväzok bez zbytočného odkladu a vzhľadom na dispozitívnu povahu ustanovenia § 340 Obchodného zákonníka vyplýva, že veriteľ je oprávnený vo výzve na plnenie určiť aj inú lehotu (dlhšiu lehotu), ako je bez zbytočného odkladu, čo žalobca ako veriteľ vyjadril dátumom splatnosti, ktorý predstavuje spravidla 14 dní od dátumu vystavenia jednotlivých faktúr. Obdobnú úpravu obsahuje aj Občiansky zákonník v ustanovení § 563 Občianskeho zákonníka tak, že ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, čas plnenia určuje veriteľ tým, že o plnenie požiada. Dlžník je povinný splniť svoj dlh v prvý deň po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiada. Vzhľadom na to, že v konaní nebolo preukázané oprávnenie dlžníka určiť čas plnenia, zásadne čas plnenia určuje veriteľ, a to výzvou na plnenie. Z vykonaných dôkazov rovnako nevyplývala skutočnosť, že by čas plnenia bol určený dohodou strán v prospech dlžníka, z čoho by bolo možné vyvodiť záver v zmysle ustanovenia § 342 ods. 2 Obchodného zákonníka, že dlžník je oprávnený plniť aj pred termínom splatnosti záväzku. Len v takom prípade je dlžník oprávnený plniť pred dohodnutým časom plnenia a veriteľ je povinný takéto plnenie prijať. Z uvedeného vyplýva, že ak žalovaný plnil svoj záväzok pred tým, ako bol žalobcom na plnenie vyzvaný, teda pred termínom splatnosti, nemožno jeho plnenie hodnotiť ako plnenie uskutočnené riadne a včas. Napriek tomu, že žalovaný ako dlžník vymedzil plnenie označením mesiaca a roku, za ktorý plnenie žalobcovi poukazuje, podľa právne záväzných záverov odvolacieho súdu v situácii, keď výška peňažného plnenia bola medzi účastníkmi záväzkovo-právneho vzťahu sporná, bez jej ustálenia nie je možné akékoľvek plnenie poskytnuté dlžníkom žalobcovi považovať za riadne plnenie. V tejto súvislosti odvolací súd poukázal na skutočnosť, že platby žalovaného ako dlžníka vyplácané žalobcovi na jeho účet žalovaný nepovažoval za čiastočné plnenie svojho záväzku voči žalobcovi, ale každú túto platbu považoval za úplné splnenie svojho záväzku za daný kalendárny mesiac vykonávania činnosti LSPP, a teda nešlo o vedomé plnenie povinností voči žalobcovi.

53. K žalovaným navrhovanej aplikácii zákonného ustanovenia § 370 Obchodného zákonníka súd poznamenáva, že pre posúdenie skutočnosti, či žalobca ako veriteľ porušil svoju povinnosť prevziať riadne ponúknuté plnenie, bolo nevyhnutné posúdiť, v prospech koho je určený čas plnenia podľa zmluvných a zákonných ustanovení. V situácii, ak čas plnenia zákonná úprava pri absencii iného zmluvného ustanovenia viaže na výzvu veriteľa, pred uskutočnením tejto výzvy k porušeniu povinnosti veriteľa nemôže dôjsť a tým ani k jeho omeškaniu s tým zodpovedajúcimi právnymi dôsledkami.

54. Vychádzajúc z vyššie označených zákonných ustanovení ako aj právne záväzného názoru odvolacieho súdu v Žiline, súd prvej inštancie dospel k záveru, že ak žalovaným vykonanými platbami nedošlo k zániku záväzku splnením, vrátením týchto platieb žalobcom žalovanému späť, záväzok žalovaného, ktorý súd ustálil za rozhodné obdobie od januára 2011 do augusta 2015 z titulu istiny v sume 2.795,02 eur, trvá, a žalobcovi tak vznikol nárok na jej zaplata vrátane úrokov z omeškania ako zákonného nároku, ktorého vznik spája ustanovenie § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka s omeškaním dlžníka s plnením peňažného dlhu. V prípade omeškania s plnením peňažného záväzku sa mení obsah záväzku v tom zmysle, že na strane dlžníka vzniká okrem povinnosti zaplatiť istinu, povinnosť plniť aj úroky z omeškania, a to od okamihu omeškania s platením peňažného záväzku až do jeho úplného zaplata.

55. Vzhľadom na neexistenciu dohody o sadzbe úrokov z omeškania súd priznal žalobcovi spolu s istinou úroky z omeškania v zákonom stanovenej výmere podľa § 369 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka pri zohľadnení okamihu vzniku omeškania žalovaného s plnením peňažného dlhu, a tomu zodpovedajúcej právnej úpravy úrokov z omeškania. Podľa právnej úpravy platnej od 01.02.2013 na právne vzťahy založené od uvedeného okamihu platí ustanovenie § 369c Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého má veriteľ okrem práva na zaplata istiny a úrokov z omeškania pri omeškaní dlžníka s plnením peňažného dlhu aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky a to bez

potreby osobitného upozornenia, ktorá podľa Nariadenia vlády Slovenskej republiky predstavuje pre každú pohľadávku samostatne sumu 40,- eur.

56. K žalovaným uplatnenej požiadavke na aplikáciu zákonného ustanovenia § 265 Obchodného zákonníka súd konštatuje, že výkon práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku v obchodných vzťahoch, všeobecne nie je prípustný, a preto mu nie je možné poskytovať právnu ochranu. Predmetným ustanovením zákonodarca určuje hranicu výkonu subjektívnych práv a povinností subjektov obchodných vzťahov, a preto pri aplikácii postupu podľa § 265 Obchodného zákonníka musí byť pri výkone práva preukázaný rozpor so zásadami poctivého obchodného styku. Jedná sa spravidla o situácie, kedy oprávnená strana chce dosiahnuť majetkový prospech nepoctivým spôsobom, teda spôsobom, ktorý odporuje zásadám poctivého obchodného styku, alebo môže ísť o nedobromyseľnosť oprávnenej strany pri výkone práva, prípadne o situáciu, kedy oprávnená strana výkonom práva nesleduje hospodársky cieľ, ale poškodenie druhej strany, tzv. šikanu. Ustanovenie § 265 Obchodného zákonníka teda vymedzuje hranice výkonu subjektívnych práv. V pomeroch prejednávanej veci súd takéto konanie na strane žalobcu nezistil. Na tomto mieste je potrebné zdôrazniť, že pre oblasť obchodnoprávných vzťahov, ktoré sa vyznačujú osobitosťou subjektov podnikateľov, u ktorých sa predpokladá vysoká profesionálna úroveň pri kreovaní, úprave a výkone práv a povinností zo zmluvných vzťahov, je potrebné prihliadať na špecifickosť daného právneho vzťahu. V tomto smere žalovaný presne nevymedzil konanie žalobcu, ktoré by malo predstavovať šikanózný výkon práva. Sama skutočnosť, že k zániku záväzku žalovaného voči žalobcovi nedošlo a teda omeškanie žalovaného s úhradou peňažného dlhu trvá, s čím zákonná úprava spája vznik nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania, nemožno hodnotiť ako odporujúce zásadám poctivého obchodného styku. Omeškanie v zmysle zákonnej úpravy nastáva automaticky tak, že na jeho vznik nie je potrebný žiaden právny úkon veriteľa. Vznik omeškania a jeho právne dôsledky sa viažu na splatnosť dlhu, ktorú súd, ako už bolo vyššie uvedené, ustálil vo väzbe na žalobcom vystavené faktúry, t.j. na výzvy na plnenie peňažného dlhu. Úrok z omeškania podobne ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky predstavujú sankciu za to, že dlžník mešká so splnením peňažného záväzku, v dôsledku čoho veriteľ nemôže disponovať so svojimi peňažnými prostriedkami a súčasne je povinný vynakladať ďalšie náklady spojené s evidenciou svojej pohľadávky voči dlžníkovi.

57. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd žalobe v ostávajúcej časti predmetu konania v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 2.795,02 eur spolu s úrokom z omeškania v zákonom stanovenej sadzbe podľa rozhodnej právnej úpravy platnej a účinnej v čase vzniku omeškania žalovaného s úhradou peňažného dlhu odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti jednotlivých faktúr až do ich zaplatenia spolu s paušálnou náhradou nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, spolu za 25 pohľadávok, ktoré vznikli žalobcovi z titulu odmeny za výkon zdravotnej služby LSPP uskutočnenej žalobcom v mesiaci jún 2013 až v mesiaci august 2015 vyúčtovanej 25 samostatnými faktúrami á 40,- eur, spolu 1.000,- eur tak, ako vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku.

58. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

59. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

60. Vzhľadom na to, že súd žalobe žalobcu vyhovel, za súčasného konštatovania, že žalobca procesne zavinil zastavenie konania v časti o zaplatenie istiny 2.358,54 eur spolu s úrokom z omeškania 9% ročne zo sumy 1.603,93 eur od 24.11.2011 do zaplatenia a zo sumy 754,61 od 16.5.2012 do zaplatenia, nakoľko späťvzatie žaloby v tejto časti žiadanými tvrdeniami neodôvodnil, bol úspech žalobcu len čiastočný. Pre potreby stanovenia pomeru úspechu strán v konaní, súd vyčíslil žalobcom uplatnenú a súdom priznanú pohľadávku, vrátane úrokov z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku, t.j. ku dňu 30.01.2018, nasledovne:

- uplatnený nárok: po zmene žaloby pripustenej uznesením zo dňa 22.7.2014 č.k. 10Cb/31/2012-207 v spojení s opravným uznesením zo dňa 18.8.2015 č.k. 10Cb/31/2012-228, t.j. istina 3.545,43 eur s vyčísleným úrokom z omeškania 1.924,02 eur (9% ročne zo sumy 2.340,42 eur od 24.11.2011

do 30.1.2018 a zo sumy 1.205,01 eur od 16.05.2012 do 30.1.2018) + rozšírenie žaloby pripustené uznesením č.k. 10Cb/31/2012-384 zo dňa 5.10.2017, t.j. 1.622,06 eur s vyčísleným úrokom z omeškania 415,34 eur (8,5 % ročne zo sumy 59,62 eur od 18.7.2013 do 30.1.2018, zo sumy 69,08 eur od 14.8.2013 do 30.1.2018, zo sumy 54,23 eur od 14.9.2013 do 30.1.2018, zo sumy 54,23 eur od 09.12.2013 do 30.1.2018, zo sumy 53,57 eur od 08.3.2014 do 30.1.2018, zo sumy 50,27 eur od 08.3.2014 do 30.1.2018, zo sumy 123,31 eur od 14.4.2014 do 30.1.2018, zo sumy 49,61 eur od 14.4.2014 do 30.1.2018, s úrokom z omeškania 8,15 % ročne zo sumy 62,15 eur od 13.6.2014 do 30.1.2018, zo sumy 52,91 eur od 21.8.2014 do 30.1.2018, zo sumy 62,81 eur od 21.8.2014 do 30.1.2018, zo sumy 53,57 eur od 21.8.2014 do 30.1.2018, s úrokom z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 57,53 eur od 30.1.2015 do 30.1.2018, zo sumy 61,16 eur od 30.1.2015 do 30.1.2018, zo sumy 67,54 eur od 30.1.2015 do 30.1.2018, zo sumy 52,25 eur od 30.1.2015 do 30.1.2018, zo sumy 90,42 eur od 30.1.2015 do 30.1.2018, zo sumy 76,34 eur od 1.3.2015 do 30.1.2018, zo sumy 56,87 eur od 29.2.2016 do 30.1.2018, zo sumy 73,04 eur od 29.2.2016 do 30.1.2018, zo sumy 45,65 eur od 29.2.2016 do 30.1.2018, zo sumy 99,- eur od 29.2.2016 do 30.1.2018, zo sumy 74,36 eur od 29.2.2016 do 30.1.2018, zo sumy 56,21 eur od 29.2.2016 do 30.1.2018, zo sumy 66,33 eur od 29.2.2016 do 30.1.2018) a paušálna náhrada nákladov spojených s uplatnením pohľadávky 1.000,- eur, uplatnený nárok spolu 8.506,85 eur,
- priznaný nárok: rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 10Cb 31/2012-251 zo dňa 2.2.2016, t.j. 22,03 eur (istina 13,93 eur s vyčísleným úrokom z omeškania 8,10 eur /9 % ročne zo sumy 13,93 eur od 24.11.2011 do 30.1.2018 a 8,75 % ročne zo sumy 11,20 eur od 10.12.2012 do 15.4.2013/ + nárok priznaný žalobcovi týmto rozsudkom zo dňa 30.01.2018: 4.839,45 eur (istina 2.795,02 eur + vyčíslený úrok z omeškania 1.044,43 eur /9 % ročne zo sumy 51,50 eur od 24.11.2011 do 30.1.2018, zo sumy 160,46 eur od 24.11.2011 do 30.1.2018, zo sumy 132,42 eur od 24.11.2011 do 30.1.2018, zo sumy 38,34 eur od 24.11.2011 do 30.1.2018, zo sumy 78,09 eur od 24.11.2011 do 30.1.2018, zo sumy 131,46 eur od 24.11.2011 do 30.1.2018, zo sumy 63,76 eur od 24.11.2011 do 30.1.2018, zo sumy 66,53 eur od 24.11.2011 do 30.1.2018, zo sumy 136,30 eur od 16.5.2012 do 30.1.2018, zo sumy 126,36 eur od 16.5.2012 do 30.1.2018, zo sumy 51,50 eur od 16.5.2012 do 30.1.2018, zo sumy 45,56 eur od 16.5.2012 do 30.1.2018, s úrokom z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 11,20 eur od 14.4.2012 do 30.1.2018, zo sumy 26,68 eur od 09.12.2012 do 30.1.2018, zo sumy 52,82 eur od 09.12.2012 do 30.1.2018, s úrokom z omeškania 8,5 % ročne zo sumy 59,62 eur od 18.7.2013 do 30.1.2018, zo sumy 69,08 eur od 14.8.2013 do 30.1.2018, zo sumy 54,23 eur od 14.9.2013 do 30.1.2018, zo sumy 54,23 eur od 09.12.2013 do 30.1.2018, zo sumy 53,57 eur od 08.3.2014 do 30.1.2018, zo sumy 50,27 eur od 08.3.2014 do 30.1.2018, zo sumy 123,31 eur od 14.4.2014 do 30.1.2018, zo sumy 49,61 eur od 14.4.2014 do 30.1.2018, s úrokom z omeškania 8,15 % ročne zo sumy 62,15 eur od 13.6.2014 do 30.1.2018, zo sumy 52,91 eur od 21.8.2014 do 30.1.2018, zo sumy 62,81 eur od 21.8.2014 do 30.1.2018, zo sumy 53,57 eur od 21.8.2014 do 30.1.2018, s úrokom z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 57,53 eur od 30.1.2015 do 30.1.2018, zo sumy 61,16 eur od 30.1.2015 do 30.1.2018, zo sumy 67,54 eur od 30.1.2015 do 30.1.2018, zo sumy 52,25 eur od 30.1.2015 do 30.1.2018, zo sumy 90,42 eur od 30.1.2015 do 30.1.2018, zo sumy 76,34 eur od 1.3.2015 do 30.1.2018, zo sumy 56,87 eur od 29.2.2016 do 30.1.2018, zo sumy 73,04 eur od 29.2.2016 do 30.1.2018, zo sumy 45,65 eur od 29.2.2016 do 30.1.2018, zo sumy 99,- eur od 29.2.2016 do 30.1.2018, zo sumy 74,36 eur od 29.2.2016 do 30.1.2018, zo sumy 56,21 eur od 29.2.2016 do 30.1.2018, zo sumy 66,33 eur od 29.2.2016 do 30.1.2018/ + paušálna náhrada nákladov spojených s uplatnením pohľadávky 1.000,- eur), súdom priznaný nárok spolu 4.861,48 eur .

61. Pri percentuálnom vyjadrení úspechu žalobcu, čo predstavuje podiel medzi tým, čo bolo zo strany súdu žalobcovi priznané a tým, čoho sa domáhal (t.j. 4.861,48 eur : 8.506,85 eur), predstavuje úspech žalobcu 57,15 %, jeho neúspech je 42,85 %. Po odpočítaní neúspechu, potom predstavuje čistý úspech žalobcu 14,30 % (57,15 - 42,85). Vzhľadom na uvedený pomer úspechu v konaní teda žalobcovi, ako v konaní úspešnej strane, svedčí voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 14,30 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina ku Krajskému súdu v Žiline.

Odvolaie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 Civilného sporového poriadku).

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).